

Desember 2013

Kjære venn av UPLIFT !

La meg denne gang begynne med noen enkle tanker om nød og nødvendighet. For verden har mange mørke skyer i horisonten.

Når noen er i nød vil vi gjerne hjelpe. Når nød rammer som katastrofe, må det en global dugnad til. Før var dette et sjeldent skippertak, nå ser det ut til å bli noe vi må regne med. På Filippinene ble 13 millioner direkte og indirekte berørt av tyfonen.

Men så finnes det også solskinnshistorier.

Historien om UPLIFT er en av dem. Her er nøden av en annen art. Det er en historie om nødvendigheten av kunnskap – både for å bekjempe egen fattigdom og for å stå rustet til å hjelpe andre.

Det er ingen motsetning mellom behovene. Her har verdensborgere et dobbelt ansvar. For om vi stiller spørsmålet:

Nødhjelp eller utviklingshjelp?

– så må svaret i dag bli:

“Ja takk, og vær så snill, begge deler.”

På 'bistandsspråket' skilles det gjerne mellom nødhjelp og utviklingshjelp. Nødhjelp skal møte et akutt behov – for mat, medisin, rent vann og tak over hodet – som følge av krig eller naturkatastrofe eller at avlinger slår feil i områder hvor folk allerede lever på eksistensminimum.

Utviklingshjelp har mer langsiktige mål, der folk som har mulighet til selv å forbedre sine livsbetingelser får 'drahjelp'. Ved siden av å holde nøden fra livet i den daglige kamp mot fattigdommen er slik hjelp også forebyggende. Vi som er venner av UPLIFT vet noe om dette.

ETTER AT vi gikk inn i desember har vi fått vite at 2.005 (!) voksne har vært oppe til eksamen for å få prøvet og bekreftet sine nyervervede kunnskaper. Vi vet at evnen til å lese og skrive er døråpneren til en større verden. Men vi vet også at ett års opplæring under trærne har gitt hver og en av disse to tusen et veritabelt nøkkelnippe til konkret deltagelse i den lokale samfunnsbygging. Til sammen gir disse kunnskapene motivering og mulighet til å skue utover gamle grenser.

Om en måned vil åtte av oss få møte dem. De, på sin side, vet at vi kommer på besøk og vil vente i nysgjerrighet, og undres over hva slags folk vi kan være, som har hjulpet dem

uten å kjenne dem. Da skal vi hilse fra dere andre også. I den anledning har jeg gjort meg en refleksjon, sett fra denne nordlige, overflodens breddegrad.

DET ER ikke lenger et spørsmål om hvorfor vi hjelper dem som er vanskeligere stilt enn oss. Men i blant stiller jeg meg spørsmålet: **Hvorfor UPLIFT?** Hvorfor nettopp dette nesten mikroskopiske programmet i et utkantstrøk i et lite land, når hele verden skriker om hjelp? Er det fordi vi anser lese- og skriveopplæring som en av de mest grunnleggende menneskerettighetene?

Og fordi UPLIFT synes å utvikle denne evnen og retten mer systematisk og effektivt – både pr. investert krone og ved sine resultater – enn andre organisasjoner og programmer vi kjenner til? Eller er det kanskje at opplæringen er så integrert i de daglige virksomheter og behov at det faktisk fører til bred samfunnsmessig verdiskapning, det vil si mindre fattigdom?

Spørsmålene er selvfølgelig retoriske – svaret ligger nettopp i denne unike kombinasjonen. Men like viktig er følelsen av nærhet, at hjertet berøres av tjenesteviljen hos alle UPLIFTs frivillige, og at alt dette treffer vårt behov for å få bekreftet at “det (faktisk) nytter”!

Og for min egen del – noe jeg har lært av å ‘adoptere’ Daniel som stadig bor i Uganda – er årsaken til syvende og sist så enkel som at noen ganger lar ‘skjebnen’ veier krysses, og at jeg også denne gang, med UPLIFT, kom til å ta en beslutning om at det ikke skulle passere ubemerket. Nesten slik: ‘OK. Jeg velger Daniel.’

Originalt tenkt? Kanskje ikke. Noen som kjenner seg igjen? Fint. Mer komplisert er vel ikke dette, selv om meget annet er det.

PÅ TAMPEN, en kort oppdatering “To whom it may concern” om bidragene fra Venner av UPLIFT, nå mot slutten av året. Det er etter hvert flere (ca. 10) som har gått over fra engangs bidrag til mindre, men månedlig ‘fast oppdrag’ via nettbank. Dette er positivt og vil på sikt gi bedre forutsigbarhet. Men i sum oppveier det ikke behovet også for større gaver. Som man vil huske er vårt mål å kunne bidra med 10.000 dollar i 2013. Der er vi ikke helt ennå – det mangler ca. 1.200 dollar, altså i overkant av 7.000 kroner. ‘Dette til orientering’, siden desember nå engang er gavmildhetens måned for mange.

På vegne av styret i Venner av UPLIFT –
Gunnar Lange-Nielsen